

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. polnoči. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—.

: Telefon številka 303. :

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Frančiškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

: Telefon številka 303. :

Razgovor z dr. Lorkovićem.

Sestal sem se slučajno s starim znancom, g. dr. Ivanom Lorkovićem, ki spada med najuglednejše, najdelavnejše in najpopularnejše voditelje hrvatsko-srbske koalicije. Radi imenovanih lastnosti so ga tudi vse protinarodne vlade na Hrvatskem tako preganjale, kakor se tam še preganja vse poštene in zmožne narodne voditelje.

Ta izredno simpatični hrvatski politik, ta neupogljiv značaj je tudi sedaj preganjan čisto po nedolžnem je bil sedaj obsojen na tri mesece zapora, pri ravnomer končanih volitvah je pa volilni komisar v Valpovu, kjer je dr. Lorković kandidiral in je tudi do sedaj zastopal ta okraj, brez vsakega povoda razveljavil njegovo kandidacijo, t. j. zabranil je voliti njega, ker na Hrvatskem je glasovanje javno in pred začetkom volitve mora 15 volilcev prigrasiti vsako posamezno kandidacijo.

Na ta nečuten način je ban Tomašič onemogočil izvolitev dr. Lorkoviča, kar je velika škoda za hrvatski sabor, ali še ni vseh dni konec, tudi nad Tomašičem se najde gospodar, hrvatsko in srbsko ljudstvo, ki bo zrušilo Tomašiča in dr. Lorkoviča poslalo v sabor.

Seveda sva prišla takoj na razgovor o razmerah na Hrvatskem, o katerih se je izrazil g. dr. Ivan Lorković tako-le:

»Želeli bi vedeti za moje mnenje o ravnomer končanih volitvah za hrvatski sabor?

O teh volitvah je sploh težko govoriti, ker to sploh niso bile volitve. To je bila borba za vednih volilcev, da sploh pridejo do tega, da bi mogli glasovati, četudi so vpisani v volilne imenike, borba za vladnimi organi, ki so na vse mogoče, pri vas nemogoče načine ovirali opozicijske volilce v izvrševanju njihove volilne pravice, četudi imamo zakon o volilni svobodi, kjer pa nikakor niso mogli doseči »uspeha«, tam so kratkoma odklonili opozicijskega kandidata, ali pa na licu mesta uničili volilni akt. Mislim, da bo širša javnost v monarhiji in izven njenih mej bolj detajlno informirana o teh volitvah, ki pokazujejo, da išče in tudi najde absolutizem, izgnan iz Kine pribežališče v velikem delu te monarhije.

»Kake bodo posledice teh volitev?»

»Prva posledica je razdraženost, ki je zavlada proti banu Tomašiču v najširših ljudskih slojih. Prisilili 278.000 volilcev z brutalnostjo in sirovim nasiljem, da dajo vladni večino, to je položaj, ki je za narodno čast žaljiv. Po teh volitvah, ki so podobne oboroženemu napadu na narod, je nemogoče vsak stik med narodnimi krogi in banom Tomašičem in zato je izključeno tudi delovanje sabora s to vlado. Z banom, ki hoče okupirati deželo z nasiljem, je vsako paktiranje nemogoče. Res je, da današnji madžarski odločilni krogi odobravajo ta poskus nasilne okupacije Hrvatske in zdi se, da je ta poskus izvršen v sporazumu z njimi in mogoče je, da se bo s Tomašičem ali s kom drugim poskušalo še enkrat zlomiti odpor moč naroda. Oficiozno »Pester Lloyd« je izjavil po volitvah odkrito, da je nasilje edino sredstvo za rešenje hrvatskega problema. Iz tega vidite, da volitve niso nič spremenile sedanje situacije na Hrvatskem. Koalicija je ostala v saboru skoraj enako močna kot pred volitvami, v narodu je pa opozicijski duh samo nadorastel. Ako bo vodil Tomašič še ene volitve, bo uporabil morda še večja nasilja (do sedaj namreč še ni niti obešal, niti streljal koalicijskih kandidatov), ali odpor bo še večji.

»Kaka bodočnost se torej obljublja?»

»Po razširjenju volilne pravice se čuti naš narod dovolj močnega, da vzdrži te težke na-

pade, z druge strani je pa prepričan, da se bojuje za temelje svojega obstanka in napredka. Zato ni mogoče, da bi prišlo do miru in do ureditve odnošajev na Hrvatskem toliko časa, dokler se ne zadovolji narodnim zahtevam.

Tako je označil položaj na Hrvatskem eden od najuglednejših voditeljev hrvatsko-srbske koalicije, ki je bil že dosti preganjan in se ne boji — kakor se vidi — niti novih preganjanj. Kdaj bomo imeli Slovenci take voditelje, kdaj bodo naši politiki tako govorili? Najbrže bomo še dolgo čakali na to, ker odločnih ljudi pri nas ni.

Tržaško pismo.

I.

Tržaško »Slovenstvo« se lahko ponaša z marsičem; ravnotako z Marijino družbo in močnim molčanjem »Edinosti«, ki raje priobčuje neumne humoristične spise brez humorja, kakor da bi pisala o resnih, aktualnih rečeh.

Za vse ima besedo; seveda, najprej so odprti predali hvali slavnih tržaških politikov, a nima niti vrstice prostora, da bi branila pravice ubogih in zatiranih.

Po tržaških shodih se kriči o domoljubju, rešuje se domovino strankarstva, poje »requiescat in pace« postojanki socialne demokracije, in vsi tisti, ki to poslušajo, so samo proletarijat, proletarijat brez izobrazbe, ki slepo sledi svojim ljubljencem.

Prisiljeni smo izpregovoriti resno besedo!

V zgorajšnjih vrsticah smo povedali, da je v Trstu Marijina družba, in voditelj iste je slavnj Guštin. Za bodoči »Marijin Dom« je kupila ista družba hišo v ulici S. Michele, ki stane 40.000 kron, reči štiridesettisoč kron, in ves ta denar so že večinoma spravile skupaj dekleta Marijine družbe; hiša se popravlja, popravilo bodo plačale dekleta; sedanje stanovanje v ulici S. Francesco, plačujejo dekleta, tista uboga, zatirana, neizobražena, nevedna bitja, ki morajo služiti ves mesec, da si s trdimi žulji prislužijo 10 do 15 kron, in potem neso ves ta denar Guštinu!

Hranilne knjižice vseh Marijinih hčera hrani Guštin, nobeno dekle ne sme vzeti vinarja iz hranilnice!

Neko dekle mi je pravilo, da je njena mati na smrt bolna, a ona nima vinarja, da bi ga poslala domov, trpeči in stradajoči materi, ker mora vse znesti Guštin za Marijin dom.

Druga mi je zopet pripovedovala, da potrebuje obleke. Ko je šla k Guštinu, da ga poprosi za dovoljenje, ako sme vzeti iz hranilnice par kron za obleko ji je ta odgovoril:

»Kaj, za obleko rabite? Marija in njen dom sta bolj potrebna kakor vi.« — S tem jo je odslavil.

Tretja služkinja mi je zopet pripovedovala da služi že dvajset let v Trstu, in ves svoj težko prisluženi denar je zabila v to Marijino družbo.

Sancta simplicitas!

Take razmere vladajo med tržaškimi Slovenci, in »Edinosti« ni sram, da tako močito molči o teh nesramnostih.

Ako bi bila »Edinost« pravičen, neodvisen dnevnik, bi gotovo pisala o tem. Razni listi so že »Edinost« pozivljali, naj vendar pove, kam jadra, a odgovora nimamo še doslej.

Ce bi bila »Edinost« neodvisen političen dnevnik, bi morala pisati o tem; če bi bila liberalna istotako; in če bi bila le majhna prijateljica zatiranih in nevednih, neučenihi služkinj, najnižjega sloja proletarcev, bi tudi poročala o tem. Preostaja nam samo še to, da jo smatra-

mo kot glasilo frakarije, ki gleda visoko iz svojega stola na proletarijat, ali pa, da jo smatramo glasilo Sušteršičevega režima.

Hudo in težko nam je, da smo se morali tako izraziti, ampak zadnji čas je bil da smo izrazili svoje mnenje.

Vsa reč postaja resna; tu se ni igrati, tu ni časa muditi se! Mi ne smemo čakati, da se dožida hiša, ki bo naš pogin, podreti moramo stavbo, predno bo končana.

Guštinu se mora stopiti na prste!

Na delo torej! Našemu ljudstvu je treba odpreti oči, Nar. del. organizacija naj prireja predavanja za ženske.

In k njim naj zahajajo tisti ljudje, ki ne vedo kaj je strankarstvo! — Služkinje, ki tavajo sedaj v temi!

Te je treba prebuditi iz spanja!

Iz slovenskih krajev.

Iz Mengša. (Karakteristični opis mengeških odbornikov, izbranih vsled sklepa njegove dušne velemožnosti blagoslovljene glave v osebni kaplana Kajdiža.) Anton Stare, graščak in velik dobrotnik mengeške občine, ki se sramuje biti v odboru takih ljudi in potrdi to s svojim odstopom. Ivan Gregorc, restavratorec za kaplanovo malenkost. Peter Škrlep, pobiralec kaplanove bere, letos v pokolu. Janez Jenko, neoznjen klerikalec. Jernej Friškovec, predsednik kimovcev. Jože Črničev, zastopnik kaplanovih misli v Topolah. Franc Kušar, skrivni kaplanov pomočnik. Levec Janez, večna nesreča za Mengeš. Kihar Anton, zastavonoša farških podrepanikov. Lipar Peter, bodoči župan, razdiralec cerkvenih korov, predsednik in odbornik vseh nepotrebnih mengeških društev, popravlja ur, koles, oken, zalagatelj premoga, vse brez vseh koncesij. Vrhovnik Andrej, stric bodoče matere županje. Franc Kompare, izvoljeni odbornik brez vsakega vinarja davka. Orel Franc, kateremu se maja županski prestol po prerokovanju kaplana Kajdiža. Bokalič Janez, spreobrnjen grešnik. Levec Janez iz Pristave, prodajalec lakote. Janežič Alojzij, v začudenje vsem ljudem, kje so ga našli. Rožič Franc, Jože Krušič, oče glavnih kaplanovih agitatorjev, velikanska usta za krščansko pravico. Počakonov pa niti ne omenimo. Novi občinski sluga: Valentin Kajdiž, kaplan v Mengšu. Kratka slika mengeškega Eselesa.

Iz Zagorja ob Savi. V nedeljo dne 17. t. m. smo imeli priliko videti in slišati v dvorani Sokolskega doma Jurčičevo tragedijo: »Veronika Deseniška«, ki jo je tamonjhi dramatični odsek Sokola vpriporil povodom 30letnice smrti Jurčičeve in kot svojo otvoritveno predstavo. Ko smo čuli v tej nameravani vpriporitvi, smo v resnici zmajevali z glavo, ker to delo pač ni za odre po deželi ter zahteva izvežbanih igralcev. Drama sama na sebi je tudi, zlasti v nekaterih prizorih, naravnost mučna ter težko izvedljiva in če bi jo bil avtor videl na odru vpriporjeno, bi gotovo marsikaj spremenil in — okrajšal. Toda, ako abstrahiramo vse to, moramo priznati, da smo šli od predstave naravnost razočarani. Niti največji optimist bi ne bil mogel pričakovati od predstave tega, kar se nam je nudilo v nedeljo. — Ne bomo se danes spuščali v kritiko posameznih igralcev, rečemo le, da je med igralci nekaj moči, na katerih je Sokolu prav častitati. Bili so nastopi, kjer smo se morali vprašati, so li to res samo diletantje, ali ne morda igralci po poklicu? Videlo se je, da so igralci in igralke dobro naštudirali svoje vloge ter skušali kolikor mogoče natančno po-

dati značaje oseb, ki so jih predstavljali, kar se jim je nedvomno posrečilo popolnoma. Strog kritik bi seveda še našel marsikaj, kjer bi bilo treba še pile in popravljanja, kar se bo pa tudi kmalu, po nekaterih predstavah, še ugodilo in zboljšalo. — Veseli nas, da se je sklenilo prirediti mesečne predstave. Zagorski Sokol bo s tem na lep način reševal vzvišeno svojo nalogo: krepiti se ne samo telesno, ampak dvigati zagorsko dolino tudi kulturno. Dolžnost vseh Zagorjanov, ki jim je pri srcu kulturna povzdiga in napredek, pa je, da pri predstavah napolnijo dvorano vselej do zadnjega kotička ter s tem tudi gmotno prispevajo k temu, da se nam bo nudilo vedno več in lepše. Le vstrajno in smoteno nadaljevati započeto delo, — uspeh tudi ne izostane! — Kakor čujemo, se »Veronika Deseniška« na splošno zahtevo ponovi na dan Novega leta popoldne.

Iz Brežic. Podružnica »Südmarke« je imela dne 9. t. m. svoj letni občni zbor v »Nemškem domu«. Predsednik Hans Schneider-schitsch, — seveda pristno germansko ime — opisoval je naraščanje in delovanje »Südmarke« in tukajšnje podružnice. Podružnica šteje 160 članov in je vsaki peti Nemec član »Südmarke«. Prodalo se je 450 Südmarkinih sveč, na dan letošnjega nacionalnega praznika pa se je po zaslugi pristnega Nemca Vinpolscheka nabralo 189 K. Nemškutar Hans Schneider-schitsch je bil zopet izvoljen predsednikom.

Iz Blance pri Sevnici. Neka nemška družba je pričela po naši občini iskati premog. Prvi rov napravijo v Presladolu. V ta namen so pripeljali v četrtek semkaj 50 centov težak stroj. Naše zaklade dviguje tujec, ker se domačini za to ne brigajo.

Iz Celja. Naši mestni očetje so dovolili v zadnji občinski seji podporo nemškemu sulfurnju in nemški šoli v Hrastniku. Seveda, zato plačujemo v Celju vsemogoče doklade, ker imajo Nemci za take stvari premalo denarja.

Iz Remšnika. Občinske volitve, ki so se vršile v četrtek dne 14. t. m. so po hudem boju izpadle za Slovence ugodno. V III. in I. razredu smo zmagali popolnoma, v II. deloma. Vsi marnberški protestanti in janičarji so prikobacali ta dan naš strmi hrib, da bi dobili našo slovensko občino v svoje krepje, kar se jim pa ni posrečilo. Remšnik je naš!

DNEVNE VESTI.

Razumljiv molk. V odgovoru barona Heinolda, ministra za notranje zadeve, na dr. Ravniharjevo interpelacijo glede zavlačenja konstituiranja ljubljanskega občinskega sveta, molči »Slovenec« kakor grob. Vsi slovenski listi so se s tem odgovorom, ki je silno zanimiv, pečali, le »Slovenec«, ki prinese notico čle dr. Šusteršič kilne, ne ve o njem ničesar poročati. Razumemo ta molk. Klerikalci nam ljubijo, da je njih zvesti sluga, dež. predsed. baron Schwarz dobil pošteno plačilo za svoje nekorektno postopanje. Z njim vred pa so bili obsojeni tudi naši klerikalci. Faktum je namreč, da je baron Schwarz pri zavlačenju konstituiranja ljubljanskega občinskega sveta zvesto izpolnjeval ukaze klerikalnih kolovodij, ki so se v svoji hudobiji skušali na vse mogoče načine maščevati nad naprednimi ljubljanci. Baron Schwarz se ima zahvaliti le klerikalcem, da je dobil iz Dunaja tako »lepo« pohvalo. Odgovor notranjega ministra barona Heinolda na Ravniharjevo interpelacijo nam na drugi strani tudi faktočno potrjuje, da je na Kranjskem naprednjak brezpraven, in da postopa kranjska vlada silno

nim truplom?

Henrik se je odmaknil in izbulil oči, kakor da gleda prikazen. Nato je razprostrl roke, zakričal in padel na obraz.

»Lopov!« sta zarjula Roncherolles in Saint-André ter planila nad ječarja. »Umoril si monseigneurja!»

»Gospoda, storil sem, kar mi je on ukazal!« je rekel Ilj s trdnim glasom.

»Spravi se odtod.«

Ta hip pa se je princu začela vračati zavest. »Počakaj!« je dejal Roncherolles. »Preden greš, razloži nama, kako je umrla, da moreva potem povedati njegovi visokosti.«

»Umoril jo so,« je odgovoril Ilj.

»Umorili!« sta vzdiknila plemenitaša ter se vznemirjeno spovedala.

»Umorili na potu, ko je šla v ulico Hache! Jaz sem jo zasledoval v razdalji kakih desetih korakov, kakor mi je bil ukazal monseigneur. In ženska je hotela ravno zaviti v ulico Hache, ko je nenadoma priskočil neki plemenitaš ter jo sunil z bodalom, rekoč: Če nisi moja, tudi njegova ne boš!«

»In kdo je bil ta plemenitaš?« je vprašal Roncherolles hlastno.

»Spoznal sem ga v mesečini,« je rekel ječar. »Toda rajši bi položil glavo pod rabljevo sekiro, kakor izdal takšno skrivnost.«

»Moj brat!« je zarjula Henrik sam pri sebi.

»Bil je moj brat!«

Zaprli je oči, hoteč prikriti, da je slišal.

»Dobro,« je dejal Roncherolles po kratkem premisleku. »Imej truplo do jutri pri sebi, kajti mogoče ga bo monseigneur hotel videti. Jutri pa ga pokopljaj na pokopališču Nedolžnih.«

(Dalje.)

LISTEK.

Nostradamus.

»Milost, monseigneur! Rajša ostanem tu, vse svoje življenje. Rajša ne vidim več svojega soproga. Priklenite me, ako hočete; toda dajte mi mojega otroka...«

»Brabant«, jo je prekinil Henrik, »ponovi povelje, ki sem ti ga dal, da vidim, ali si me razumel.«

Brabant se je namrdnil in poškilil na nesrečno žensko.

»Trda naloga, visokost!« je izpregovoril razbojnik z raskavim glasom. »Toda obljubil sem, in zato bom storil po vašem naročilu, ali pa nisem več Brabant — le — Brabanton.«

»Kdo te kaj vpraša!« je zarjula Henrik srdito. »Ponovi sedaj!«

»Tako je. Zdaj je devet zvečer. O polnoči me pridite iskati v moje stanovanje in mi poročate: Nesi otroka njegovi materi! Nato, visokost, vzamem otroka in ga nesem naravnost k njegovi materi, na kraj, ki mi ga povešete.«

»Ako pa o polnoči ne pridem k tebi?« je rekel Henrik.

»Ah, to je kruto povedati, visokost!« je zagodrnjal razbojnik.

»Ali boš govoril, živina!«

Tak naj bo. V tem slučaju počakam še eno uro; tantanko eno uro. Ko mine ta ura, bo otrok zapuščan od boga in ljudi. In ker je dokazano, da je satanskega rojstva, bom izvršil sodbo. Vraga, visokost... no, kajpada, obljuba je obljuba. Rekla sva torej, da polijem malega hudička z blagoslovljeno vodo in ga odnesem k krvniku, da ga odreže od tega sveta. To je vse!

»Dobro. Hodi zdaj! In pazi na otroka, ako ti je glava mila!«

Razbojnik je izginil. Marija je hropela brez zvezne besede. Henrik se je sklonil, prijel jo za rame in jo postavil na noge. Sam je bil še bledejši od nje. Zarezal je:

»Hočem, da se mi vdaš. Čakal te bom do polnoči v Roncherollesovem hotelu v ulici Hache. Zapomni si dobro. Ali slišiš?«

»Pri Roncherollesu, v ulici Hache,« je hropela Marija kakor v smrtnem boju.

»Ako prideš, ti vrnem otroka. Ako ne prideš, se izvrši obsodba. Zdaj si svobodna in lahko greš, kamor hočeš!«

III.

Marijin grob.

Na hodniku je srečal princ ječarja Ilja.

»Pojdi za njo,« je dejal. »In vidi mi povedat, kaj bo počela. Z glavo mi jamčiš za njo.« Nesrečna mati je stala deset minut, ne da bi zavzdihnila, ne da bi črhnila le besedo.

Nato je bruhnil iz njenega grla strašni krik oropane matere, tožba bitja, ki mu trga srce, močgane in drob iz života. Vila je roke, ruvala si lase in se zaletavala z glavo v zid. Klicala je otroka, klicala Renolda z obupnimi kriki, ki so prepodili ječarje, poslane, da bi jo pehnil na cesto. Naposled je zagledala odprta vrata in planila na hodnik. Njen krik je napolnil vsa stopnišča in dvorišča v Templu. Ječarji so jo rinili od zadaj. Spravili so jo preko dviznega mostu. Kriče je zdijavala naravnost tjavendan. Izginila je v Parizu. Bila je že črna noč.

Polagoma se je pomirila nje glasna bolečina. Noben glas ni mogel več iz njenega grla, čez nabredle ustnice. Proti polnoči jo je privedel instinkt na trg Grève. Počlenila je na neki pristrešek. V mraku njenih misli je svitalo samo

nekaj jasnega: »O polnoči moram biti v ulici Hache, v Roncherollesovem stanovanju. Če ne, ubije krvnik mojega otroka.« Zarohnel je bron zvonov in oznanil dvanaest uro. Marija je ponovila še enkrat: »Moram se mu vdati!« In vstala je, z ječanjem ranjene živali, ter se napotila proti ulici Hache.

Trepotala je od groze; zobje so ji šklepetali. Hotela je pospešiti korak, toda nezna, tajinstvena sila jo je vlekla za noge. In zdajci se je zvrnila po cesti: nekdo je bil planil iz teme, sunil jo z bodalom in izginil.

Ta nagli prizor je opazil človek, ki jo je zasledoval že od Tempila; pristopil je ter se sklonil k njej. Doteknil se je srčne strani.

»Mrtva?« je zagodrnjal ječar Ilj. »Ni mrtva, bogme! Pa boljše bi bilo zanjo, če bi bila... Hm, kaj je storiti? Ali naj ubogam Marijo?«

Možakar je stal in »remišljaj. Marija je ležala nepremično v cestnem prahu. Mesec je sijal izmed tistih starih streh z bledim žarkom na njeno otrplo lice. In zdajci je zapazil Ilj, da ji teko solze iz odprtih oči. Vztrepetal je. Srdito se je pridušil, vzdignil mlado ženo, vrgel si jo preko rame in začel stopati naglo po temnih ulicah, dokler ni prišel v neko stanovanje blizu Tempila. Tam je našel Marijo, ki mu je pomagala položiti Marijo na posteljo. Nato se je vršilo med ječarjem in njegovo ženo posvetovanje, kaj storiti. On se je izprva upiral z veliko grozo, počasi pa je začel kimati in rekel naposled, da bo di po njenem. Stekel je v ulico Hache, kamor je dospel tik pred eno.

»No?« ga je vprašal kraljevič vročito.

»Monseigneur,« je odgovoril ječar, »tista ženska je mrtva.«

»Mrtva?« je kriknul Henrik.

»Mrtva, da, monseigneur. In zato sem dejal, da vas treba vprašati: kaj naj storim z nje-

pristransko. Menda se bo Schwarz sedaj vendar spametoval in sprevidel, da le ni preveč dobro, če sede na vsako klerikalno limanico.

Nasledki Hribarjevega gospodarstva. »Slovenec« nam je povedal že zopet nekaj novega. Bivši župan g. Ivan Hribar je kriv, da učitelji v četrtek na magistratu niso dobili zaslužene remuneracije in to radi tega ker so magistratne blagajne prazne. Prazne blagajne je seveda zapustil Hribar, kdo neke drugi. Mislili smo sicer, da bo »Slovenec« zvalil vso krivdo na novoizvoljenega župana g. dr. Tavčarja, toda za enkrat se je premislil. Kar se tiče napadov na bivšega župana, se sploh ne izplača odgovarjati. Če so danes magistratne blagajne prazne, so temu vzrok edinele klerikalci, ki so celih 15 mesecev zavlačevali konstituiranje ljubljanskega občinskega sveta na veliko škodo vseh meščanov, kajti vladni komisar ne more ukreniti vsega, kar obč. svet. Učit. remuneracije so se pod Hribarjevim županovanjem vedno izplačevale redno. O vzrokih po praznih blagajnah na magistratu naj se »Slovenec« reformira pri klerikalnem Laschanovem prisedniku, mizarju Rojini; ta mu bo gotovo kaj bolj pametnega povedal.

Dva bratca. Znano je, da »Slovenec« in »Grazer Tagblatt« drug od drugega črpata vire za razne napade na naprednjake. »Slovenec« si je predvčerajšnjem zamislil, da je bivši voditelj hotela »Tivoli« v Ljubljani g. Ivan Kenda, odprl sedaj v Sofiji nov hotel z istim imenom in napisom: Ivan Kenda, Laibach. Vest je bila popolnoma iz trte zvita. Toda kaj zato. Notico je hitro ponatisnila sedaj tudi »Slovenec«eva sestrica »Grazer Tagblatt«, seveda še z raznimi komentarji. Kaj ko bi se »Grazer Tagblatt« iz svoje kazinske podružnice v Ljubljani preselel raje kar k »Slovencu«. Tam bi dobil vedno dovolj gradiva za svoje nemškutarske puščice.

Klerikalni »Gorenjec« bo zmrazil. V Kranju so klerikalci pod protektoratom in vodstvom dekana Koblarja in nekega Iv. Podlesnika ustanovili neko akcijsko družbo ki je kupila tiskarno in »Gorenjca«. Ker pa Gorenjci za ta Koblarjev list ne marajo, hočejo akcijskarji vjeti ljudi na ta lim z raznimi pretvezami. »Gorenjec« izhaja zdaj odkar ga imajo duhovni in njih podrepani v rokah, samo v 280 izvodih! To nekaj pove, ljudem ga vsiljujejo zastoj, pa jim ga pametni kmetje vračajo neprečitane.

Krasna slovensčina. V. Reifer na Dunaju ima v svojem ceniku sledeči »slovenski« pozor: planje (plošče) za gramofone, dvosrrane (dvostranske) v vsakem jeziku — Zaznana zastoj. Razposlanje na poprejšnjem poslanja denarja. Radovedni smo, kakšne morejo biti te »slovenske« dvosrrane plošče? Slovenska občina v Sevnici pa trpi tole na vsakem mostu: 1. Popolnoma nemško tarifo za mostnino. 2. Tole škandalozno tablo sredi mosta: Teža enega otvorenega voza čez en Mostovni odevle nesme čez 60 Metričnih stotov prenašati. Navada je, da so po samoslovenskih krajih vsaj dvojezični poštni pečati. Zato nam ne gre v glavo, kako da ima poštni urad na Radni pri Sevnici le pečat: Radna bei Lichtenwald?! Gospa poštarica, zakaj se ne potrudite, da bi dobili vsaj dvojezični pečat? Odločno zahtevamo, da dobi pošta takoj dvojezični pečat!

»Vaterland« edini nemški dnevnik dunajski, ki je bil vedno pravičen naproti Slovincem, preneha koncem tega leta. Na njegovo mesto sami sebe priporočajo nemški krščansko socialni dnevniki, ki so proti Slovanstvu in zlasti naproti Slovincem čisto še bolj »štramtajč« kakor ostali nemški listi. Mi priporočamo nemški dnevnik »Union«, ki izhaja v Pragi (Jungmanova ul. 2) in ki krepko zastopa koristi avstrijskih Slovanov. O Slovincih je vedno dobro poučen, marljiv tolač njih težej. Prinaša tudi prevode jugoslovanskih in slovenskih del, in ravno kar ima v dovršenem prevodu pripravljen Jurčičev roman »Erazem Tatenbah«, zgodovino nemškega plemiča, ki je hotel ustanoviti jugoslovansko kraljevstvo, nekaj predhodnik novodobnega trijalizma!

Rude Trošt ponesrečil. Včeraj dopoldne se je ponesrečil na Dunaju slovenski visokošolec in znani koncertni baritonist Rude Trošt. Skočil je iz tramvaja in padel tako nesrečno, da si je zlomil nogo. Prepeljali so ga takoj z rešilnim vozom v bolnico.

Odborova seja »Matice Slovenske« dne 20. decembra t. l. — Matica čestita svojemu od-

borniku kot nanovo izvoljenemu županu ljubljanskemu. — Tisk zemljevida slovenskega ozemlja napreduje vendar zemljevid pred enim letom najbrž ne bo natisnjen. — Knjige razen Letopisa so natisnjene in obsegajo 67 tiskanih pol. Nakažejo se honorarji pisateljem in urednikom. — Deloma se določi program za leto 1912: Zbornik z različno vsebino, zlasti z bibliografijo Šlebingerjevo za zadnjih 5 let; Narodne pesmi; Dostojnega »Spomini iz mrtvega doma«. »Stajerska« kot nadaljnji del »Slovenske zemlje« za sedaj ne more iziti; za ta opis bo treba najbrž dobiti drugega avtorja. — Poroča se o predlogih glede Matičine petdesetletnice: 1. literarna izložba kot nazoren pregled našega kulturnega razvoja do ustanovitve »Matice«; 2. zgodovinsko-znanstven opis o razvoju »Matice«; 3. Akademija. — Članarine za 1911 manjka še 2000 K.

Vlom. V noči dne 15. t. m. je neznan tat vlomil v trgovino Marije Okrožnik v Novi cerkvi na Stajerskem in iz zaprtega predala ukradel 50 K denarja in nekaj drugega blaga. Tatu so morale biti razmere v trgovini dobro znane.

Ponarejene krone. Na hrvaško-stajerski meji krožijo že nekaj časa ponarejene krone, ki se ločijo od pravih po cinkasto-bledem blišču. Denar prihaja na Stajersko najbrž iz Hrvaške potom kupcev.

Smrt v tujini. Blizu Bad Gasteina na Solnograškem so našli pod skalami okostnjak nekega moža. Kostni so bile polomljene, lobanja ubita. V napol gnili obleki so našli več papirjev, ki dokazujejo, da je bil to rudar Lajovic, nekje iz brežiškega okraja. Delal je do maja letošnjega leta na Westfalskem.

Cerkveni rop. Dne 16. t. m. vlomil je v farno cerkev v Galiciji pri Celju neznan zlikovec, strl puščico in pobral ves denar. Ropa je sumljiv neki mož, ki je plačal drugega dne v bližnji gostilni žemljo z zaznamovanimi dvovinarskimi novci. Župnik je namreč za slučaj vloma 30 krajcarjev zaznamoval.

Obesil se je ponoči dne 20. t. m. celjski mestni občinski sluga Planinc in sicer v uradnih prostorih. Že pred par leti je poskušal izvršiti samomor, toda takrat so ga še pravočasno rešili. Zapuščal je namreč za slučaj vloma 30 krajcarjev zaznamoval.

Tatvina. Posesnik Alojzij Metličar iz Babneke je bil kočarskemu sinu Josipu Gabršku že precej časa dolžan 200 K; toda kljub večkratnim opominom in grožnjam ni hotel ničesar plačati. Da dobi Gabršek denar, je šel v hlev Metličarja in mu vzel mladega vola v vrednosti 300 K. Gabršek se bo moral radi tega zagovarjati pred sodiščem.

Tatvina v tovornem vlaku. Zadnjič po noči je skočil neznan človek na tovorni vlak med postajama Reko in Matulje — tam vozi vlak namreč zelo počasi — je odprl vagon in vrgel iz njega pet vreč kave. Tri vreče so železniški uslužbenci našli, dve pa je tat odnesel.

Vlom v kavarno »Union«. Te dni po noči se je splazil neznan vlomilec v klet hotela »Union«. Po noči je prišel po stopnicah v kavarno, ko je bil prezeval z demantom šipo v vratih. V kavarni je vlomil v dva zaklenjena predala, pa je dobil samo 3 K plačilnega natakara. Tudi v blagajno je vlomil, pa ni dobil ničesar.

Ponočni lov. Ko je šlo te dni v Zagorju ob Savi več rudarjev po noči od dela domu, so videli pri neki hiši v Brezju stati več možkih, ki so se pa, ko so zagledali rudarje, spustili v beg. To se je rudarjem zdelo sumljivo, in zato so se spustili za neznanca. Ti so se po kratkem begu skrili v neki grm. Rudarji so jih hoteli zasledovati še naprej, toda v tem je iz grma počil strel in ranil rudarja Leopolda Razborška na desni roki. Pozneje se je izkazalo, da so oni neznanca prišli samo pod okno nekega dekleta. Tudi strel ni bil oddan v zlobnem namenu, ampak le kot strašilo; le po nesreči je zadel onega delavca.

Finančni stražnik in žganjar. Dne 18. t. m. je finančni stražnik Franc Kokej šel k posestniku Antonu Željku v Ribpovcu pri Trebnjem, ker je ta bil osumljen, da brez dovoljenja kuha žganje. V kleti Antona Željka je našel stražnik celo pripravo za kuhanje žganja. Ko je hotel pripravo zapleniti, sta skočila Željko in njegova žena nanj in sta mu grozila z neko bakreno cevjo. Kokej je moral iti iskati orožnike. Ko so prišli orožniki, se je hišna preiskava izvršila v miru, toda priprav za kuhanje žganja ni bilo

več, ker sta jih Željko in njegova žena med tem že skrila. Oba se bota morala zagovarjati pred sodiščem.

Razširili bodo državno cesto Kalce-Ildrija da bo ustrezala tovrstnemu prometu in prometu z avtomobili. Država bo izdala za preureditev 150.000 K. Potreba je bila že davno.

Nesnažni vozovi za smeti se vlačijo po mestu. Ali nimajo na magistratu nobenega človeka ki bi malo na snago gledal?

Gremij trgovcev v Ljubljani naznanja vsem svojim članom, da smejo biti v smislu deželnega zakona v nedeljo pred Božičem, to je 24. t. m. trgovine odprte in sicer od sedmih zjutraj do dvanajstih opoldne in od treh do šestih popoldne.

Sokol I. uljudno prosi vse svoje člane, prijatelje Sokolstva izobrazbe in napredka, da blagovolijo društveni knjižnici nakloniti za novoletno darilo prečitane knjige. Sovražniki narodne misli so nam vzeli telovadnico, telovadno delo je začasno zadržano, med tem pa čemo uspešno delovati med brati z knjižnico in predavanji. Naša knjižnica šteje okrog 600 knjig, kar je pa za društvo ki šteje nad 300 članov, še vse premalo. Zato prosimo naklonjenosti pri sokolsko-mislečem ljubljanskem občinstvu. Pošiljajte naj se naslovljajo oziroma z dopisi opozori knjižničar Sokola I. v Ilirski ul. 22.

Silvestrov večer »Šišenskega Sokola« vrši se kakor običajno tudi letos na starega leta dan zvečer ob 8 uri v salonu pri Kankertu. Vsestransko je preskrbljeno za obilo zabave. Vspored je obširen ter vsebuje mnogo takih točk, da ne bode nikomur žal, ako pride in si jih ogleda ter se v starem letu še enkrat zadovoljno naveseli in v veseljem prične leto 1912.

Pri božičnici II. mestnega slovenskega otroškega vrta, ki se je vršila 21. t. m. v šolskih prostorih Cerkvena ulica 21. je bilo obdarovanih 60 otrok. Obdarovani so bili z obleko, čevlji, igračkami, s pecivom in slaščicami v kar se je porabila božična dotacija 400 K, katero vsako leto podeli mestna občina ljubljanska. Božičnico je počastil s svojo prisotnostjo c. kr. okr. šolski nadzornik g. Anton Maier.

Slovensko pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« v Ljubljani priredi v nedeljo 31. decembra svoj običajni Silvestrov večer v dvorani Mestnega doma. Vspored obsega moške zборе, dva okteta, nastopi pa tudi prvič novoustanovljeni društveni mešani zbor. Pojo se lepe skladbe E. Adamiča, St. Premrla, O. Deva in drugih. Pevskemu sporedu sledi komični nastopi, o polnoči bo nagovor in alegorija, po polnoči ples. Vstopnina 1 K, začetek ob 8 uri zvečer. Natančen vspeled, ki bo objavljen tudi na lepkih in malih vabilih, priobčimo drugi teden.

Zveza jugoslovanskih železničarjev podružnica Mar. bor uljudno vabi na zabavni večer, ki ga priredi po občnem zboru na Stefanovo dne 26. decembra t. l. v mali dvorani Narodnega doma. Godba, petje in ples. Sodeluje orkester »Glasbenega društva«. Začetek ob 8 uri zvečer.

Zadruga »Združeni čevljarji v Ljubljani« je sklenila prodajati do novega leta svojo zalogo raznovrstnih čevljev, kakor tudi zalogo usnja in drugih čevljarjskih potrebščin nizko pod svojo ceno.

Podružnica »Ljubljana« zveze jugoslovanskih železničarjev priredi danes dne 23. t. m. ob polu 8 uri zvečer v steklenem salonu restavracije »Pri novem svetu« božičnico spojeno z obdarovanjem otrok. Na vspeledu so tudi razne pevske in muzikalne točke. Prijatelji društva dobrodošli!

Prostovoljno gasilno društvo v Begunjah (Gorenjsko) vabi najljubše na zabavni večer, ki bo v torek dne 26. decembra 1911 v gasilnem domu. Začetek ob polu 6 uri zvečer.

O. BERNATOVIC
Ljubljana. — Mestni trg št. 5. — Ljubljana.
Velikanska zaloga narejenih oblek za gospode, gospe in otroke. Nizke cene, solidna postrežba.

»Ideal«. Danes in v ponedeljek na popoldanskem sporedu: »Zurnal Pathe«, tedenski pregled, (šport, moda i t. d.). Krasna drama »Ognjena oprava«. Za smeh »Struwelova zmaga«, »Little Hans vesten godec«, »Rozalija in njen fonograf«. — Pri večerni predstavi nedosežno krasna tragedija »Blodne duše«. — Ta spored

»Eh! Tako, da, tako bi moralo biti pravo, resnično življenje!«

V tem pa je že pozabil svojo namero, da bi si oddahnil in razmisli nekoliko; zopet je odšel ven na zrak, kjer se je tako jarko belilo nebo, čisto in zvoneče škripal sneg in so vsi ravno tako nemirno hodili semintja, šumeli, kričali in se smejali živahno in bodro.

Z vsakega mimoidočega vlaka je skočilo k Anisimov po dveje, troje ljudi, ki so mu podajali podatke ali mu stavili vprašanja nenaadne občne važnosti. Anisimov je bil vesel, kadar je mogel odgovoriti kaj ugodnega. Krepro jim je stiskal roke in govoril, zroč jim v oči odkrito in veselo:

»No, vzite naprej, tovariši! ... Zbogom!«

Dolgi nos mu je zardel še bolj in male oči so mu postale vlažne. Hitro jim je pokimal in odhitel k lokomotivi. Žvižg se je razlegel in množica bliskih, čudovito dragih mu ljudi je jadno odhitela v dalj, kjer se je vršilo nekaj ogromnega, strašnega in objednega radostnega. In množica jih je zopet spremila z zateglim, gromovitim krikom, pod katerim se je zdela, da buči mogočno zemlja sama.

V jednem izmed vlakov že pod večer, je ugledal Anisimov znan obraz. Debel mašinist s stisnjenim, zgrbljenim obrazom je skočil k njemu z mostovga lokomotive. Krepro sta stisnila drug drugemu roko, in Anisimov je rekel hlastno, smehljajoč se čudni zunanosti mašinista, s puško in torbami, nabasanimi s težkimi patronami:

»To so imenitne reči, Karl Vuljfovič! ... Izborni, brateci! ... Kakšno vseobčno navdušenje! ...«

»O-o! ... je odvrnil blede mašinist in se nasmehnil. »Nekaj bomo doživeli! ...«

Mašinist ni govoril gladko ruski in ta ne-

je samo danes in v ponedeljek, ker se jutri ne predstavlja in ostane kinematograf zaprt.

Književnost in umetnost.

Slovensko deželno gledališče.

Bizet: Carmen. — Včerajšnja predstava Bizetove opere Carmen ni stala ni tisti višini, kakor dosedanje letošnje operne predstave. Vse je bilo nekam mrtvo, medlo, kakor bi se dolgočasna jesenska megla vlačila po odru. S predstavo torej nikakor nismo mogli biti zadovoljni. — O posameznih interpretih po reprizi, ki upamo, da bo boljše od premijere.

Iz pisarne slovenskega gledališča. Danes v soboto drugi Bizetova opera »Carmen« (za nepar-abonente). — V nedeljo ni nobene predstave. — V ponedeljek popoldne ob 3. uri pri zelo znižanih cenah burka »Nebesa na zemlji« (izven abonementa; za lože nepar); zvečer za goste z dežele že ob 7. zadnjič v sezoni Smetanova opera »Prodana nevesta« (gostuje ga. Aninka Kramperova v vlogi Marinke izven abonementa; za lože nepar). Obe predstavi sta dobrodelnici. — V torek popoldne ob 3. uri pri zelo znižanih cenah Leharjeva opereta »Grof Luksemburški« (izven abonementa; za lože par); zvečer ob polu 8. uri prvič Williama Shakespearea veseloigra »Veselo ženske windsorske« (za par-abonente). Glavno vlogo Johna Falstaffa igra g. Verovšek, vlogi Flutha in Fluthove g. Nučič in g. Šetrlitova, Paga in Pagev g. Danilo in g. Danilova, Ano gđ. Wintrova, sodnika g. Skrbinec, župnika g. Molek. V tej veseloigri sodeluje ves dramski personal. — Po praznikih gostuje v subretni vlogi gđ. Janova, subreta slovenskega gledališča v Trstu, ki poje ondi vse prve operetne pevske vloge z izrednim vspehom. Gđ. Janova je mlada Slovenka, ki se je učila petja na Dunaju ter je sodelovala tudi že v nemški operetni družbi.

Božični prazniki in naše gledališče. Za božične praznike se vrne v Ljubljano mnogo domačinov, a tudi gostov je tudi več kot navadno. Zato mora biti tudi gledališki repertoire kar najraznovrstnejši, da si gospoda na počitnicah ogleda predstave vseh vrst: V soboto zvečer se poje Bizetova opera »Carmen«, v ponedeljek popoldne ob 3. uri se igra izvrstna burka »Nebesa na zemlji« pri zelo nizki vstopnini, zvečer ob 7. uri pa se poje Smetanova opera »Prodana nevesta« v kateri gostuje ga. Aninka Kramperova; v torek popoldne ob 3. uri se poje opereta »Grof Luksemburški« pri zelo nizki vstopnini, zvečer pa se igra prvič klasična veseloigra »Veselo ženske windsorske«, v kateri igra g. Verovšek prvič viteza Falstaffa.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

MINISTRSKI SVET.

Dunaj, 22. decembra. Danes se je vršila pod predsedstvom zunanjega ministra grofa Aehrenthala seja ministrskega sveta, katere sta se udeležila tudi vojni minister Auffenberg in mornarični komandant grof Montecuccoli. Sklepalo se je o delegacijski seziji in o eks-poziciji, katere podasta Aehrenthal in Montecuccoli. Delegacijskega zborovanja se udeležijo tudi uradniki iz vojnega ministrstva in iz mornarice in to radi tega, ker pridejo na dnevni red radi nevarnega mednarodnega političnega položaja važne vojaške predloge.

GOSPOSKA ZBORNICA.

Dunaj, 22. decembra. Gosposka zbornica je zaključila letošnje zasedanje. Zbornica je sprejela danes več predlog, katere je sprejela že poslanska zbornica.

RUSKO-PERZIJSKI KONFLIKT.

Berlin, 22. decembra. Iz Teherana se poroča: Ruske čete stoje pred Kasvinom pripravljene na odhod proti Teheranu. Perzijska vlada je izdala na narodno proklamacijo, v kateri prepoveduje vse politične skupščine, ker upa, da pride z Rusijo do popolnega sporazuma.

znatna malenkost, ki je drugače vselej zabavala Anisimova, ga je zdaj ganila, sam ni vedel

»Ravnokar smo prejeli poročilo, da vojakov ne puščaj iz vojašnic, ker se boje, da bi utegnili prestopiti na našo stran«, je sporočil mašinistu in obraz se mu je nezavestno razširil v blažen nasmehek.

»O-o! ... je rekel razvneto mašinist. »To je bilo tudi pričakovati ...« in hlastno je stisnil roko Anisimovu in stekel proti lokomotivi.

Anisimov je tekel zraven njega, zadeval se ob mimoidoče z rama in govoril:

»Tudi jaz bi se peljal z vami, ampak brez mene se tukaj vse zmeša in zmede ...«

»Jaz sem mislil, da se bojte zapustiti družino ...« je pripomnil spotoma mašinist.

»Kaj me briga zdaj družina!« je vzkliknil ognjevit in veselo Anisimov. »Sploh pa sem poslal ženo in otroke na kmete k tastu ... Družina, to pozneje ... zdaj mi ni mar družina ... No, želim vsega najboljšega ... Dal Bog, da bi ostali zdravi! ...«

Ostali je sam in dolgo strmel za vlakom ter se smehljaj zamisljeno.

»Kako čudno je vse to ...« mu je šinilo skozi misli. »Se pred tremi dnevi ne bi verjel tega ... Sem mislil, tako mine življenje ... dan za dnem, dan za dnem, samo to proketo pomanjkanje, in nezadovoljnost ...«

Podoba sivega, dolgega in puščobnega življenja se je blede zasvetila pred njim in izgnila. Ozrl se je naokrog, stresnil z glavo in šel dalje, delajoč si pot med množico in prisluškujoč glasovom. V čakalnici tretjega razreda, kjer je bilo zakajeno do sinje megle in bilo vroče kakor v kopeli, je šumelo nepretrgoma od množice glasov. Pri ogibih je stal premikač Akim, sušal v zrak temnomodre kroge tobakovga dima in govoril:

Krvava lisa.

Ruski pisal M. Arcibašev. — Prevel Anton Melik.

I.

Vse te dni Anisimo skoro ni zatislil oči, a čutil se je navzlic temu tako zdravega in bodrega, kakor še nikoli. Celo nekako pomladel je, in njegova suha, neskladna postava s povešenim, dolgim nosom se je premikala po postaji urno in veselo.

Vse je bilo tako vihravo, tako nepričakovano in povseči, da je imel vse čas tak občutek, kakor da se giblje v svežih in čistih valovih, ki so planili od nekod in odplavili brez sledu, za vedno, vse staro, puščobno in prazno življenje.

Na postaji, ki je bila drugače vedno tiha in puščobna, je bilo zdaj polno ljudi in šuma in hrupa. Črne množice so se neprestano drenjale po peronu in po potih, in zdelo se je, da se vsa postaja sama giblje, kakor mravljišče. Mnogoglasno, ognjevit govorjenje je kar nekako viselo nad njo v čistem, hladnem vzduhu belega dne. Od vznosa so prihajali drug za drugim pisani, iz raznovrstnih vagonov v naglici sestavljeni vlaki, ki se niso skoro niti ustavljali na postaji, temveč bežali v daljo kakor vihra, in se hitro zmanjševali in topili v belem morju zasneženih polj. Vsak vlak je množica na postaji pozdravila in spremila z dolgim »ura« in mahala s čepicami po zraku, pri čemer je bleščalo v oči od množice rok, a od krika objelo človeka mladostno-vihravo čustvo. Vsakdo si je prizadeval, da kriči kar najglasneje, in se pri tem ogledoval na sosedo naivno in veselo ter se zasmihal. In ko se je bil vlak že skril za gozdičem, so se še dolgo razlegali samotni, zamirajoči kriki: »A-a! ...«

Na lokomotivah so vihrale v vetru rdeče zastave in iz vseh vagonov so gledali ven zve-

čine mladi ljudje, popolnoma nepoznani, a vendar čudno bliski, kakor tovariši oddavna. Mahali so z rokami in čepicami in izginjali vsi v isti smeri. In to, da jih je bilo toliko, da so bili vlaki tako pogostni, da so se puške in revolverji tako čudno in nenavadno skladali s črnimi površniki in čepicami, — vse to je krepilo in bodrilo v duši mlado in radostno čustvo in zavest pravice in mi.

Anisimov je sprejemal in odpravljaj vsak vlak sam in stoječ daleč od postaje pri ogibih prijazno pomajal prihajajočim nasproti svoj dolgi od mraza zardeli nos izpod rdeče čepice. Gledal je v neznane obraze, ki so hiteli mimo njega, in prsa mu je tesnilo nekakšno veliko, novo in srečno čustvo.

Sicer še sam ni vedel, kaj se bo zgodilo nadalje, ali nekaj svetlega, svobodnega in srečnega se je veličastno — nejasno dvigalo spredaj pred njim nekje in kazalo očividno in nepremisljivo, da je končano prejšnje življenje s svojim mrtvim, težkim naporom, duševnim samotranjenjem, ponižanjem, pijančevanjem iz dolgega časa, večnimi skrbmi in stiskami.

Kadar ni bilo vlakov, je hodil semintja po postaji med množico, pomajal svoj dolgi nos z daj v to, zdaj v drugo gručo razvneto se prepričujočim ljudij, nasmihal se in pristavljaj svoje opazke. Vsi so ga že poznali, nazivali ga »naš načelnik postaje« in »tovariš« in se preprosto in radi spuščali z njim v razgovore, kakor da so si bili vse to že davno poznani in bližnji ljudje.

Včasih je Anisimov odšel v svojo sobo na kolodvoru, da bi bil nekoliko sam in bi zbral razvihanje misli. Dolgo je stal sredi sobe, ne da bi slekel površnik in odložil čepico, nasmihal se sanjavo in mislil vedno eden in isti stavek, a uverjen vsak pot, da odkriva ta hip nekaj novega:

CESARJEVA BOLEZEN.

Dunaj, 22. decembra. Cesarjev zdravstveni položaj je nespremenljiv. Danes je vstal ob navadni uri in se tudi sprehajal po schönbrunnskih parkih.

ITALIJANI PRI DRAČU.

Carigrad, 22. decembra. Vest, da se nahaja italijansko brodogradništvo v bližini Drača, je vzbudilo tukaj veliko paniko. Vlada je odposlala proti Draču več vojaštva.

Dunaj, 22. decembra. Iz Carigrada se poroča, da zahteva turška vlada ojačenje čet ob albanskem obrežju, ker je prepričana, da pride v slučaju, če prično Italijani tamkaj z operacijami tudi do albanske vstaje. Položaj v Albaniji je že sedaj zelo kritičen, ker se neprestano opaža nevarno gibanje albanskih in bolgarskih čet.

Razne vesti.

* Sct. Bonifacius-Verein, ki obstoja še le šest let, in ki je najprej propagandna družba, si je stavil namen, ohraniti ljudstvo potom tiska in z zidanjem ter podpiranjem cerkva v nevednosti. Višina njegovih dohodkov pokazuje strah klerikalcev pred maloštevilnimi resnimi svobodomiselnimi. Ta družba je porabila

1905 za cerkve K 130 253 61	za tisk K 93 026 28
1906 " 98 939 41	" 121 941 28
1907 " 56 000 64	" 182 608 15
1908 " 84 897 97	" 168 491 49
1909 " 124 506 19	" 186 790 77
1910 " 129 475 88	" 194 934 42
Skupaj K 624 073 88	K 947 842 30

Za tisk in cerkve je izdala družba v tako kratkem času 1,571 916 09 K in od tega samo za tisk skoraj cel milijon. Da pri tako sijajnih finančnih ni težko delati klerikalno propagando, je razumljivo, razumljivo je pa tudi, da je maloštevilnim svobodomiselnim avstrijskim skupinam akcija zelo otežkočena, posebno ako pomislimo, da pride omenjenemu društvu marsikak moralna in predvsem dejanska podpora iz krogov visokega plemstva, medtem ko vlada na vsak mogoč način ovira svobodomiselni tisk z konfiskacijami in šikanami. Sct. Bonifacius-Verein, katerega duša je prestolonaslednikov intimni prijatelj in spovednik, praški opat grof Galen, izdaja mesečnika „Der hl. Bonifacius“ in „Sv. Vojtech“. Zadnji se tiska v 300.000 izvodih in se razdeli ljudstvu popolnoma zastonj. Enako tudi nemška izdaja. In mi? Da, tudi mi bi lahko širili svobodomiselno prosveto potom cenenege, bogatega čtiva, popularnih publikacij, društev, predavanj itd., ako bi to hoteli zaspani slovenski naprednjaki. Ampak slovenski naprednjak se boji zamere in rajši skriva svojo svobodomiselnost. Pravi svobodomislelec kaže svoje prepričanje z deli, ga širi in podpira. V tem oziru se moramo učiti še od klerikalcev. („Svobodna Misel“ 1911. št. 8—10.)

* Vlom v banko. V banki Patria v Balzafalvi je bil v nedeljo ponoči, izvršen vlom. Včeraj so oba vlomilca aretirali v Olosneku in ju odpeljali v Budimpešto. Vlomilca sta izjavila, da sta člana neke bande, katere poglavar Nikolaj Middon stanuje v Carigradu. Vlomilca sta imela še pri sebi za 600.000 kron vrednostnih papirjev in za 40.000 kron bankovcev.

* Velika nesreča. V četrtek popoldne je stal budimpeštanski državni pravdnik dr. Etter pred izložbo neke trgovine. Kar pade iz sosednje novozgrajene hiše nanj velik tram, ki ga je tako nevarno zadel na glavo, da je umrl že na potu v bolnišnico.

* Skrivnostna smrt. V Košicah so našli te dni inženirja Sauerja ustreljenega. Njegova žena, bivša berlinska igralka je izpovedala, da je mož v prepiru najprej streljal nanjo, nato pa iz vršil samomor. Sodišče je odredilo o smrti pokojnika obširno preiskavo.

»Le nomisli, ti!... Narod, bratec, ej... ej, če se le dvigne, da, bratec, če le otriesne, ako le... tedaj boš videl, bratec...«

Bilo je veselo in prijetno v tistem, svetlem ozračju splošnega navdušenja; temnomodri tobakov dim se je vil v kolobarjih, za okni so se premikale temne postave, glasovi so šumeli, in vhodna vrata so se vsak trenutek odprla na stežaj, in cele gručice ljudstva so hodile skozi, te sem, one tja.

II.

Ravno tisti dan, ko se je pričelo že mračiti in je daljni gozd čez je jel svetiti na posinjelem snegu, je pridrvela z žvižganjem in ropotom samotna, črna lokomotiva iz Moskve, s polnim parom, brez luči, kakor zlovesča črna ptica, ki je preletela iz temnega gozda. Med strašnim škripanjem verig in škrtanjem mrzlih tračnic se je za hip ustavila na postaji, nekdo se je nagnil čez mostovž premogovnega voza in zakričal z brezupnim glasom:

»To-variši!... Vse je propadlo!... Bologoj je vzeto z vojaštvom!... Barikadirajte pot!... Prihajajo vlak z vojniki!...«

Lokomotiva se je premaknila, zagnala se z vso močjo, da bi na mah in brez zadržka prevozila ogibe, pustila za seboj oblake bele pare in dima in oddrvela dalje. A nato je v nenadni tišini se zvenel oddaljujoči se, samotni, napeti krik:

»Tovariši, najprej pridejo naši... Naš vlak najprej, pazite!...«

Na postaji se je zgostila zlovesča, preplavana množica. Gruče ljudi so pritekale z vseh strani na ta krik. V strašni zmešnjavi so se zgnječili okrog Anisimova pobledele, izgubljeni obrazi. V nenadni, napeti tišini so se pridružno dvigali trgajoči se, bolestni glasovi in vsem se je zdelo, da je nad postajo švignilo nekaj strašnega. Anisimov je bil razprl nogi in stal nepremično tam, kjer ga je ustavil zlovesči krik z bežeče lokomotive, in se ogledoval naokrog z nedoumevanjem. To, kar je bil slišal in ne povsem jasno razumel, je bilo tako nepričakovano in groze polno, da mu je za trenutek brezmočno ostal razum.

* Duhovnik — samomorilec. Ameriški duhovnik Richardson, ki je obtožen, da je pred svojo poroko z neko bogato nevesto, umoril svojo bivšo ljubico, je poskusil izvršiti v bostonskem zaporu samomor. Prerezal si je žile na vratu in trebuh, vendar so ga se pravočasno rešili.

* Baron Hochwächter aretiran. V Parizu je bil te dni aretiran radi raznih sleparij v francoskih kopališčih, avstrijski aristokrat baron Hochwächter. Stanoval je v nekem hotelu z neko damo, katero je predstavljal za svojo teto. Toda preiskava je dognala, da je dama igralka Andrews.

* Smrtna sodba. Porotno sodišče v Inomstu je obsodilo zidarja Chigiota, ki je umoril svojega predstojnika, v smrt na vešala.

* Usmrtilcev morilca Raitha. O usmrtilci morilca Raitha se poroča iz Monakovega: Ponoči je več oseb splezalo čez zid jetniškega dvorišča, kjer bi se imela izvršiti usmrtilcev. Razrezali so vsa jermena in vrvi, ki so bile pripravljene za zvezanje morilca, tako da je trajalo cele pol ure, predno je sedar napravil nova jermena. Raith, ki je celo noč molil, se je tako krčevito branil stopiti na morišče, da ga je moral rabelj privleči tja s silo. Ko je bila obsodba še enkrat prebrana, je hotel Raith spregovoriti par besed, kar mu pa ni bilo dovoljeno. Ko so mu zavezali oči, je neprestano klical: »Jezus! Jezus! usmili se me!« Nato so se oglasile trompete in v par minutah je bil morilec že mrtev.

* Ženin — morilec. Pri svatbeni pojedini v Skidelu pri Šleskih Katovicah je zastupil ženin Galpa svojo nevesto in njene starše. Po storjenem zločinu je zbežal in vzel seboj premoženje zastrupljene rodbine — okoli 10.000 mark.

* Iz prazgodovine vinske trte. O tem zanimivem predmetu piše Albert Stummer v 3. in 4. zvezku »Mitteilungen der anthropologischen Gesellschaft« na Dunaju. Stummer pravi da se nahajajo najstarejši odtiski listov vinske trte v najvišjih terciarnih plasteh, in sicer doslej samo v Toskani in Piemontu na Laškem. Od tod pa do naših dni se pa da dokazati neprestano razširjanje vinske trte po celi Evropi. Da je vinska trta nastala iz divje trte, o tem ni nobenega dvoma. Ne ve se pa seveda, kdo je trto oplemenil in ali se je to zgodilo na enem samem kraju ali na več krajih naenkrat. Primerjalno jezikoslovje smatra predno Azijo za domovino vinske kulture. Od sosednjih dežel se je odlikoval posebno Egipt po prastarem pridelovanju vina. Tam je bila kultura vina že 3500 let pr. Kr. na zelo visoki stopnji. Zanimive so staroegiptske slikarije v grobeh in svetilnicah, ki zelo nazorno kažejo pridelovanje vina in vinske šege. — Na Grškem so vino poznali čisto gotovo že v bronzni dobi, na Laškem v železni dobi. Odtod se je vino razširilo na sever. Posebno pri Rimljanih je bila kultura vina zelo dobro razvita. K nam so vino prinesli rimski vojaki.

* Rudniška nesreča. V premogokopu v Carpanu je 12 delavcev polajalo mine. Ko so drugi mine zažgali, so imenovani delavci preslišali klice, vsled česar jih je doletela strašna nesreča. Trije so obležali na mestu mrtvi, ostali pa so bili vsi smrtno nevarno ranjeni.

* Fijasko cenzure. Nedavno je, policija prepovedala v Monakovu produkcijo nage, t. j. ma' obležene plesalke v nekem gledališču in je vpeljala proti gledališkemu ravnatelju in proti plesalki preiskavo zaradi »javnega pohujšanja«. Toda iz obtožbe ne bo nič, ker se od vseh 3000 gledalcev ni nihče priglasil, ki bi se bil čutil vsled plesa nage plesalke »pohujšane«, kakor zahteva zakon. »Pohujševal« se je samo policijski komisar, ki je potem tudi plese prepovedal. To »uradno pohujšanje« pa za obtožbo ne zadostuje.

* Gospa Toselli, bivša saksonska prestolonaslednica, ki se je pred nedavnim časom ločila od Tosellija, se bo v kratkem vnovič poročila, in sicer z nekim elektrotehnikom. Saksonski dvor ji bo zaradi tega znižal apanažo od 50.000 mark na 4000 mark. Toselli, ki je operniavec, bo spomlad priredil vrsto gostovanj po evropskih gledališčih.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik

Milan Plut.

Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Plamenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglasih ni nobenega popusta in se plačujejo vsi napreji; zunanji inserenti v znanstvenih. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Prodaja se zaradi družinskih razmer dobro idoča trgovina v prometnem kraju. Natančneje se poizve na Poljanski cesti št. 3.

Prodajam debelega z orehi pitane purana. Naslov pove »Prva anonimna pisarna«. 801—1

V nedeljo, dne 24. t. m. je trgovina cel dan odprta. Angleško skladišče oblek, O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5. 802—1

Modistinja, dobro izurjena, zmožna samostojnega dela, se sprejme pod ugodnimi pogoji za spomladansko sezono, ali tudi za stalno. Ponudbe z referencami na »Prvo anonimno pisarno«. 794—1

K O R E S P O N D E N C A.

Mlad izobražen posestnik s premoženjem 30.000 K se želi v svrhu ženitve seznaniti z mlado gospodično, ki bi imela nekaj premoženja. Ponudbe s sliko pod »Tajnost«, pošto ležeče Cerknica. 800—1

Dve lepo mebljavani sobi,

vsaka s posebnim vhom, v I. nadstropju Ko menskega ulica št. 16

: se oddaste takoj. :

Gospodična

večša slovenske in nemške korespondence, samostojna delavka, se sprejme za popoldnevne eventuelno tudi cel dan. Ponudbe z zahtevo plačila pod šifro »Poštenost« pošto ležeče tu. P 731

Hiša

s trgovino in mešanim blagom v celjski okolici prometnem kraju, se proda za 36.000 K tretjino je treba takoj plačati. Natančneje v »Prvi anonimni pisarni«. P 730

Samostojna in izobrazena

gospa

išče zaslužka za pol dneva v kaki hiši, šoli, pisarni, pri zdravniku itd. Cenjene ponudbe sprejema ga Novotny Dunajska cesta 14. P 721

Božično darilo!

Originalna podoba, slikana pokrajina Gorenjske, se pod roko prav ceno proda. V izlozbi pri trdnici Gričar & Mejač, Prešernova ul. P 727

Celo noč odprto
Kavarna Leon
Celo noč odprto
Stari trg št. 30

Pozor!

Slav. občinstvu javljam, da bodem na dan Sv. Štefana preselil

gostilno

v svojo lastno hišo, kjer bom postregel s svežimi klobasami pristnim salonskim civičkom iz Gadove peči ter salonsko godbo.

Začetek ob 3. popoldne.

K obilni udeležbi vljudno vabi

P 732

JOŠKO JEBACIN, na Dolenjski cesti.

Prodajalka

se sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom. Služba trajna.

Pismene ponudbe pod »Prodajalka« na »Prvo anonimno pisarno«. P 726

Najprimernejša igra za manjše odre je enodejanka
Malomestne tradicije
Češko spisal V. Štech, prevel V. M. Zalar.
(Repertoarna igra češkega »Nar. divadla« v Pragi.)
Pet moških, dve ženski vlogi.
Cena 60 vinarjev.
Dobiva se v knjigarnah in pri založniku V. M. Zalarju v Ljubljani.

Ivan Mohorič

krojač, Sv. Petra cesta št. 6.

se priporoča slav. občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela. Solidna postrežba po najnižjih cenah in najnovejšem kroju. — V zalogi vedno različno blago. P 58

Vinotoč

(ustanovljen l. 1856.)

priporoča za praznike svoja izborna namizna vina; liter 88 v., 96 v. in K 128. P 717

Preostale izvode romana

„ŽENA“

ki je vzbujal toliko zanimanja, ko je izhajal v »Jutru«, prodaja upravništvo »Jutra« mesto po prvotni ceni (1 K)

po 60 vin. izvod.

Zunanji naročniki naj pošljejo znesek v naprej in pridenejo 10 v za znamko. Na naročila brez denarja se ne ozira.

Krasna darila za božič in novo leto!

Raznovrstni najnovejši predmeti, kakor prstani, uhani, broše, verižice, obeski, gumbi, doze za cigarete, igle, ure itd. itd. se bodo ob tej priliki prodajali po izredno znižanih cenah ter se za res ugoden nakup najtopleje priporoča najstarejša domača trdnica

LUD. ČERNE

juvelir, trgovec z urami ter zaprisež. sod. cenilec LJUBLJANA, Wolfova ulica št. 3.

Velika božična prodaja

po prav znatno reduciranih okasijskih cenah!

Ogromna zaloga izgotovljenih oblek za gospode in dečke, ter konfekcije za dame in deklice. — Velikanska izbira kožuhovinastih jopic in paletofov za dame, mikado (saco) z različno kožuhovinasto podlogo ter finih mestnih in potnih kožuhov za gospode.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Kmetska posojilnica 4 1/2 0/0 ljubljanske okolice

r. z. z. n. z.
obrestuje hranilne vloge po

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

Popolnoma varno naložen denar.

v Ljubljani
brez vsakršnega odbitka.

Rezervni zaklad: nad pol milijona.

FR. P. ZAJEC

Očala in ščipalniki natančno
po zdravniškem receptu.

Daljnogled, toplopreme in
zrakomere vseh vrst.

optični
zavod

Ljubljana, Stari trg št. 9.
Cenike pošiljam zastonj in poštne prosto.

Kdor išče ali oddaja kako

službo,

kdor hoče kaj

kupiti ali prodati,

doseže to najbolje, ako

inserira

v Malih oglasih „Jutra“. Za besedo
se plača

samo 5 vinarjev.

Specialna trgovina
finih ročnih del

Toni Jager

V Ljubljani, Židovska ulica št. 5.

Predtiskarija
Tamburiranje
Montiranje
Plisiranje

Pse

vseh
pasem

razpošilja v izbrano krasnih čistokrvnih
eksemplarih

FUCHSOV eksport psov

PRAGA, Klamovka 25.

Ceniki gratis in franko.

Lasne kite

po 5, 7, 9 in 12 K. — Barva za lase
in brado „Neril“ od dr. Drallea v ste-
klenicah po 2 in 4 K. — Lasne pod-
lage in mrežice vse vrste. — Lasulje,
brade, šminke i. t. d. za gledališča. —
Šminke in puder za ulico, vse po jako
zmernih cenah priporoča

Štefan Strmoli, Ljubljana

Pod Trančo št. 1 (zraven čevljar. mostu)
izdelovalnica za vsa lasna dela.

Jako zanimiv, zabaven in po-
učen list s slikami je

**„Ilustrovani
tednik“**

ki izhaja vsak petek ter stane
četrletno K 1.80.

Zahtevajte ga povsod! Naročite
ga in inserirajte v njem!

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

JULIJA ŠTOR — Ljubljana —

Prešernova ulica št. 5.

največja zaloga moških, dam-
skih in otroških čevljev, čevljev
za lawn-tenis in pristnih
goisserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev
po vseh cenah.

Lepa in koristna božična darila

in po že znano najnižjih cenah dobite

v modni trgovini **PETER ŠTERK**

Ljubljana, Stari trg št. 18.

Specijalna trgovina najmodernejših bluz, jutranjih oblek in kako-
vosti; moško, žensko in otroško perilo, velika izbira najmodernejših
moških klobukov in čepic, dalje čepic za dame, deklice itd.

Moderne kožuhovine.

SINGER „66“

šivalni stroji

so najboljši za šivanje, vezenje in krpanje.

Najkoristnejše božično darilo

za vsako hišo.

SINGER Co., akcijska družba šivalnih strojev

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 4.

Olimpija krema brez masčobe, lepilo prve vrste, je najboljša in naj-
uspešnejše sredstvo za odstranjenje vsakovrstnih
kožnih napak, kakor so pege, izpuščaji, lišaji, mozoli itd. Mali lonček K 1.20, veliki
lonček K 2.—.

Olimpija puder rožnat, bel in creme, daje licu svežo in posebno si-
jajno mladostno polt, in je popolnoma neškodljiv.
Skatulja 1 K 50 h.

Pomada za rast las krepi lasišče in zabranjuje izpadanje las.
Lonček 1 K 20 h.

Osipalo prašek za otroke in odrasle, vojake in turiste. — Karton 30 h.

Mazilo zoper ozeblino. Sredstvo zoper ozeblino. — Lonček
z navodilom o rabi 80 h, tucat 8 K.

Otroško mazilo je za otroke z ožuljenimi mesti. — Lonček z navo-
dilom 40 h, tucat 4 K.

Euodin-ustna voda. Vel. stekl. 2 K. **Zobni prašek.** Skat.
60 h.

Ribje olje. Priznano učinkujoče in pravo, vedno sveže v zalogi. — Stekle-
nica z navodilom 1 K 20 h, dvakrat tako velika 2 K, tucat
malih 12 K, tucat velikih 20 K.

Emulzija ribjega olja s kalcijevim in z natrijevim hypophos-
phit.m, je jako okusno. — Steklenica
1 K 80 h, tucat 18 K.

Lekkarna Trnóczy v Ljubljani.

Razpošiljanje po pošti. Prva največja eksport trdnika. Preizkušeno
lekarniško blago. Drogijske cene. Mastin za živinorejce. Telefon 190.

Sprejema zavarovanje človeškega živ-
ljenja po najrazumnostnejših kombina-
cijah pod take ugodni pogoji, ko
nobene druge zavarovalnice

Vse leto dobiček se razdeljuje zavezo-
vancem; dosega se ga je izplačilo
K 2.400-710-—

„S L A V I J A“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.856.860-58.

Pe velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovenske - narodne uprave

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Plačano se v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premičnine pred
požarnimi škodami po najnižjih cenah
Zavaruje proti tatvini, razbitju ogleda
in okrožnim plovč.

Škoda cenjuje takoj in najkrajše
Užive najboljši strova, kadar posloje

Dovoljuje in blagodejno dobička tudi
podpora v narodni in občinskih
namene.

Svilnato blago

baržuni, pliši, tenčice, čipkasto blago, čipke,
vložki, svilnate vezanine, Jabots, šerpe, damski
ovratniki, kravate, svilnati in baržunasti tra-
kovi, pozamentrija, porte, žnore, resice, dišave,
mila i. t. d., vedno najnovejše v največji izbiri.

Modna trgovina P. Magdič

Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Velika zaloga
pohištva in tapetniškega blaga

FR. KAPUS

Marije Terezije cesta 11. (Kolizej.)

Velika izbira vsakovrstnega pohištva za
spalne, jedilne in gosposke sobe. Divane, oto-
mane, žimnice, modroce iz morske trave,
železnice za prirejanje zabavnih in romar-
skih vlakov. Vsa pojasnila istotam brezplačno.

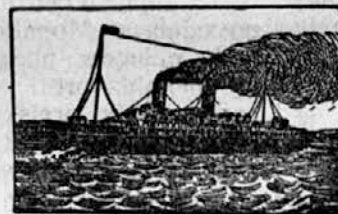
Sprejema se tudi oprema hotelov.

Zmerne cene.

Izdelki solidni

Samo 6 dni z brzoparniki francoske družbe!

Najkrajša
vožnja čez **Havre v New York.**

Veljavne vozne liste (šifkart) za vse razrede
dobiš edino pri

ED. ŠMARD

oblastveno potrjena potovalna pisarna
Ljubljana, Dunajska c. 18.

Vozne listke iz Amerike v staro domovino
po najnižji ceni. Izdaja vozne listke po vseh
železniceh za prirejanje zabavnih in romar-
skih vlakov. Vsa pojasnila istotam brezplačno.

FR. ŠEVČIK

puškar

v Ljubljani,

Židovska ulica št. 7

priporoča svojo veliko zalogo najboljših pušk in samokresov
najnovejšega sistema, kakor tudi municijo in vse druge lovske
priprave po najnižjih cenah. Zaloga potrebščin za ribji lov.

Popravila se izvršujejo točno.

Cenovniki na zahtevanje zastonj in poštne prosto.

Del. glavica:
K 8.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 800.000.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Primese za bližnja žrebanja:

Promese kreditnih srečk a K 26 —.

Promese srečk za uravnavo Donave a K 18 —.

Promese ljubljanskih srečk a K 10 —.

Promese zemljskih srečk II. em. a K 6 —.

Žrebanje dne 2. januarja 1912

Žrebanje dne 2. januarja 1912

Žrebanje dne 2. januarja 1912

Žrebanje dne 5. januarja 1912

Vse 4 promese skupaj K 58 —.

Glavni dobiček K 300.000 —.

Glavni dobiček K 120.000 —.

Glavni dobiček K 50.000 —.

Glavni dobiček K 100.000 —.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %